

*“Ми є. Були. І будем ми!
І Вітчизна наша з нами”*
Г. Багряний

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ФУЖКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 37–38 (13738-13739), 10 ТРАВНЯ 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Роман Зіненко: «Мені просто пощастило бути поруч з гідними людьми»

«Мине час. Війна скінчиться і стане історією. Щоб зберегти про неї правду в деталях, літописцям доведеться вивчити на тільки офіційні документи, а й перевірити численні свідчення безпосередніх учасників бойових дій. Відокремити вигадки і маніпуляції від дійсних фактів і свідчень. Оцінки, враження і свідчення звичайних людей, втягнутих у бурхливі історичні процеси, не завжди співпадають з офіційно оприлюдненими». Такою тезою розпочинається книжка-дводтомник Романа Зіненка «Війна, якої не було. Хроніка Іловайської трагедії». Днями автор презентував її білоцерківцям.

такі події відбувалися. Вони залишаються болючими тільки для безпосередніх їхніх учасників, яким вдалося вижити, й родин загиблих та зниклих безвісти.

Досі дуже багато бійців не можуть довести, що брали участь у боях за Іловайськ, а тому не мають відповідного статусу, пільг, які вже мовчуть про нагороди... Тобто, ця книжка має на меті допомогти людям, які вийшли з оточення, відновити справедливість. І, звісно, стати нагадуванням про наших загиблих побратимів, яких у серпні 2014 року за офіційними даними загинуло 710. Переважна більшість із них – полеглі в Іловайській трагедії, зокрема 29 серпня, під час виходу «кривавим коридором». І це дані тільки про тих, чия смерть є доведеним і зафікованим фактом, не враховуючи зниклих безвісти й тих, загибель яких досі не визнають їхні рідні...

– Хто, на вашу думку, винен в Іловайській трагедії?

– Моя книжка дає відповідь не на запитання «Хто винен?», а на запитання «Як це було?». Щоб зробити справедливий, компетентний висновок, слідчі насамперед мають зрозуміти, як все було насправді.

Звісно, перший винуватель – армія Російської Федерації, яка тоді підступно вдерлася на територію України, оточила наші війська й безпосередньо знищувала наших бійців і офіцерів.

Власне, я не звик нікого звинувачувати безпідставно, але в мене виникає питання до тих, хто протягом п'яти років так і не вшанував дату цієї найбільш кровавої події нашої сучасної історії та загибліх у ній воїнів. В Україні немає жодного ім пам'ятника, офіційного визнання скорботним сумного дня 29 серпня. Тому я вважаю, що ці люди також винні в тому, що суспільство нічого не знає про героїв, які сотнями складали свої голови під час тих подій.

– Романе, ви розмовляєте практично бездоганною українською. Це приємно дивувє, якщо взяти до уваги, що мешкаєте в загалом російськомовному місті...

– Так, Дніпро переважно російськомовний. А на мене певною мірою вплинуло перебування на передовій, на війні. Мої побратими з Волині, Тернопільської, Львівської областей... Але остаточно я перейшов на українську після написання «Іловайського щоденника». Спочатку книжка вийшла російською – я ще не володів українською достатньо вільно, не хотів паплюжити рідну мову. Та коли мені зробили зауваження, це змусило ретельніше вивчати українську. Згодом «Іловайський щоденник» вийшов уже й нею. А «Війну, якої не було...» я писав і видавав тільки українською мовою.

→ Далі на стор. 2

Мешканець досі переважно російськомовного, але зі славною козацькою історією, міста Дніпра, український патріот, який воював за свою землю на Східному фронті з травня 2014-го по серпень 2016 року в добровольчому батальйоні «Дніпро-1» був безпосереднім учасником Іловайської операції, 45-річний батько трьох чарівних донечок, він у Білій Церкві не вперше. Не так давно Роман знайшов місцеве небайдуже товариство зі своєю першою, за його словами, спробою описати те, що бачив на власні очі під час пекельних днів серпня 2014-го, – «Іловайським щоденником».

Якщо трохи забгти наперед, дозволимо собі стверджувати, що цей зовні дуже спокійний, врівноважений, скромний, трохи стомлений приемний чоловік, який, до речі, працює в мирному житті таксистом, виконавши таку титанічну місію, уже зробив більше, аніж усі титуловані історики на зарплаті разом за 5 років, що минули від іловайських подій. Насамперед, він оголосив рішучий бій всеохопному забуттю, котре є таким комфортним для переважної більшості суспільства. Забуття не триваєтъ совість, не змушує болити серце, не заважає гарно спати, добре їсти, влаштовувати круїзи та інші дрібні радощі життя...

Зрозуміло, що всі, хто вживив і повернувся, зокрема й Роман Зіненко, самим існуванням своїм протидіють тій огідній пошесті – робити вигляд, що війни немає. Про книжки як один зі способів донести правду, про реакцію людей, котрі приходять на презентації, про рідну мову та інші важливі речі нам вдалося поговорити з автором «Війни, якої не було...» до початку заходу.

– Що спонукало вас, Романе, до написання книжки?

– Події серпня 2014 року настільки сильно на мене вплинули, що я не можу тримати це в собі. Оскільки зараз поширюється багато вигадок, якихось припущення, маніпуляцій щодо Іловайської трагедії, а офіційне розслідування справи засекречено, я вирішив зібрати спогади своїх майже 200 побратимів із понад 25 підрозділів, які брали участь в операції, в єдину хронологічну книгу. Це не художній текст, тут немає жодного вигаданого персонажа. Все викладене в ній – це трагічні події в секторі «Б» очима їхніх учасників.

Крім спогадів побратимів, в виданні ввійшли матеріали слідчої комісії Верховної Ради, яка працювала восени 2014 року, а також коментарі і спогади керівників спецоперації, зокрема генерал-полковника Віктора Муженка. Це зроблено для того, щоб читачі й майбутні українські історики мали можливість побачити ті події не тільки очима бійця з окопу, а й їхнього командира, керівника Генштабу. На сьогодні це найбільш повна правдива історія тих подій.

– Ви презентували свої книжки вже в багатьох містах України. Якою є реакція присутніх на заходах?

– Переважно їх вражає отримана інформація. Іноді приходить дуже багато людей, а іноді – одиниці. І це мене найбільше засмучує. Адже через те, що тему Іловайська намагалися приховати, дуже часто молодь взагалі не знає, що

ШАНОВНІ БІЛОЦЕРКІВЦІ!

Після вторгнення військ Німеччини на територію Радянського Союзу вся Україна стала арендою запеклих бойових дій.

Загальна кількість осіб, мобілізованих за роки війни з України до радянських Збройних сил, перевищує 6 мільйонів бійців. Кожний другий з них загинув, а кожний другий з тих, хто залишився живим, став інвалідом. Це страшні цифри. Українці всього світу воювали у регулярних арміях або були партизанами, служили в допоміжних формуваннях або на передовій, пройшли всю війну або геройчно загинули в боротьбі. Вони пліч-о-пліч з іншими народами воювали проти нацизму та дістали високі відзнаки країн, у лавах яких вони служили. Серед них були й наші земляки, білоцерківці.

8–9 травня ми вшановуємо День пам'яті та примирення і День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Кажуть, той хто не пам'ятає своєї історії, змушений повторити її знову. Сьогодні тисячі українців мужньо захищують нашу країну від держави-агресора на Сході. Ми вже маємо новітню сумну статистику поранених і загиблих у теперішній війні, і це дає нам розуміння того, що відбувалося майже вісімдесят років тому.

Ми схиляємо голови, висловлюючи повагу всім борцям проти нацизму. Ми пам'ятаємо про загиблих воїнів, жертв війни, воєнних злочинів, депортаций та злочинів проти людяності, скончаних у ці роки.

Ніколи знову.

Геннадій Дикий, Білоцерківський міський голова

ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!

Уже третій рік поспіль Біла Церква реалізовує проект взаємодії влади та громадськості в бюджетному процесі – Громадський бюджет! Проект втілюється за ініціативи міського голови Геннадія Дикого та Білоцерківської міської ради. Завдяки цьому інструменту всі бажаючі можуть взяти участь у розподілі бюджетних коштів та власноруч зробити місто кращим.

Для цього потрібно описати свою ідею в проекті, зібрали не менше 25 підписів на його підтримку, зареєстрували в ЦНАПі, залучити на свою підтримку якнайбільшу кількість білоцерківців та отримати перемогу в голосуванні.

Проекти повинні бути не фрагментарними, а бути інфраструктурними, доповнювати загальний вигляд вулиці, двору чи парку, відповідати основним засадам та концепціям, визначенням у Стратегії розвитку міста Біла Церква на період до 2025 року.

7,3 млн грн з міського бюджету буде спрямовано на реалізацію кращих пропозицій, які оберете ви самі.

Максимальна вартість великого проекту: **від 300 тис. грн до 3 млн грн**. Максимальна вартість малого проекту: **300 тис. грн**.

УВАГА! ВАЖЛИВО!

– Назва проекту має відображати його зміст.
– Проект має відповідати стратегічним цілям і пріоритетам розвитку міста.
– Повинен відповідати принципу загальної доступності до жителів міста.

– Реалізовані проекти після їхнього завершення стають власністю територіальної громади.

Наголошуємо, що Громадський бюджет 2019 року дещо відрізняється від попереднього року.

Так, у цьому році:

– голосування за проекти відбудеться лише через Електронний сервіс;
– можна проголосувати за три проекти серед малих проектів та за три проекти серед великих проєктів;
– проекти можуть подаватися як у друкованому вигляді, так і онлайн – в електронному вигляді через сайт Білоцерківської міської ради (розділ «Громадський бюджет»).

Термін подачі проектів: з 03 до 30 червня включно.

Розгляд: 01.07.2019 р. – 31.08.2019 р.

Голосування: вересень 2019 р.

Реалізація проектів переможців: 01.01.2020 р.– 31.12.2020 р.

Загальна інформація та електронна форма заяви розміщені на платформі «Громадського бюджету» <http://bc-budget.e-dem.in.ua>, або за телефоном: (04563) 6-63-12.

ДОЛУЧАЙТЕСЯ ДО РОЗВИТКУ БІЛОЇ ЦЕРКВИ!

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради

ГРОМАДСЬКИЙ БЮДЖЕТ 19

ПОДАЙ ПРОЕКТ!

Продовження. Початок на стор. 1

Роман Зіненко: «Мені просто пощастило бути поруч з гідними людьми»

Презентовані Романом Зіненком хроніки Іловайської трагедії за потужністю впливу на голову й серце мирної людини можна порівняти з ядерним вибухом. І вражає як масштаб проведеної автором роботи – зібрані й оформлені свідчення (а не всіх було просто елементарно розговорити), опрацьовані фото, відео й текстові матеріали, складені понад 30 мап-схем тощо, так і відвертість, ота гола правда про війну зі шматками тіл; про загиблих від куль своїх – бо в тому хаосі тільки через 40 хвилин було з'ясувалося, що стріляли не в ворогів; про героїчного полковника Пивоваренка, комбрига 51-ї ОМБР, якого разом з бійцями несправедливо звинувачено в боязгутстві та зрадництві, котрій загинув в Іловайському «котлі»...

Приголомшуєть не тільки кадри хроніки, дивом уцілілі після пережитого їхніми авторами, а й розповідь Романа. Коротко переповідаючи зміст книжки, загадуючи поіменно перших полеглих, він якось миті каже: «Загиблих було настільки багато, що про поранених уже навіть ніхто не говорив...»

Запам'ятується, як на відео наш боєць, присівши біля кількох узятих у полон російських військових, звертається до їхніх матерів. І зауважує не тільки на тому, що їхні діти прийшли в чужу країну вбивати українців, а й що постарається, аби вони повернулися додому. І це тоді, коли росіяни готовили нашим однозначний розстріл у цинічно названому зеленому коридорі смерті.

Вражас інформація, що про російських десантників, спійманих під Іловайськом, ми

Пам'яті друга

Копи заходить сонце

ТРИДЦЯТОГО КВІТНЯ МИ ПОПРОЩАЛИСЯ З ВОЛОДИМИРОМ ОЛЕКСАНДРОВИЧЕМ РЕПІНИМ. НАЗАВЖДИ.

■ У це майже неможливо повірити, адже навіть з паличкою, навіть після перенесених важких хвороб його, здавалося, ніщо не могло відлучити від найріднішого всеєвіту, яким для актора є Театр. Заслужений артист України, улюблений білоцерківської публіки (та й, мабуть, усієї творчої Білої Церкви), завжди елегантний, усміхнений, відкритий, як чистий символ лицедійства та просто лицарства, Володимир Рєпін мусив бути завжди! Його присутність в актовій залі на черговій прем'єрі саксаганців, на приставному, майже іменному, стільчику в другому ряду свідчила не тільки про те, що в старійшині театру все в відносному порядку зі здоров'ям, а й що сам театр живе!

■ Ми явно хотіли вірити, що так буде вічно. Але... У таких випадках кажуть, що з цією людиною відійшла ціла епоха. Так, вона відійшла! У себе в редакції ми не змогли пригадати, хто зі знайомих нам місцевих митців уболівав би за театр більше, аніж він. Хто мав би у своєму серці шире і безумовно добре слово для кожного, з ким звела долю, якого завжди мав він. Хто, зрештою, міг схилити уже сиву голову, аби поцілувати жінці руку, як гордо і невимушено робив він...

■ Мабуть, тому стояла така нестерпна, аж страшна,тиша у фойє театру, де востаннє перед його дорогою у вічність із Володимиром Олександровичем прощалися вірні друзі. Адже це якось треба було усвідомити – його уже не буде поряд. Маленька свічечка, оберемок квітів, мовчазні та засмучені люди, серед яких тендітною пташкою з повними спіз очима його гордість і його мужня підтримка – донька Наталя... Усі враз осиротіли і якось відчутно побіднішали. Чомусь здалося, що якби тієї миті нас було більше, якби пролунали якісь особливі слова, сповнені нашої великої любові й поваги, великим гуртом ми умовили б смерть відступити. А далі було б усе, як традиційно буває в театрі, коли навіть геніальна гра – це тільки гра, і вона закінчується, і лунають оплески...

■ Він чув їх безліч разів! Лише в Білоцерківському театрі Володимир Олександрович пропрацював понад півстоліття, зігравши більше 230 найрізноплановіших ролей – від молодого солдата Андрійка у виставі «Люди в

чули ще тоді, в 2014-му, а про тих героїв, які їх затримали, або тих, котрі відбивали сучасні ворожі танки, нічого не знаємо й досі. У книзі Роман Зіненко називає всіх.

До речі, Іловайська операція унікальна з багатьох причин. І насамперед тому, що саме під час неї Україна отримала найбільше доказів присутності РФ на своїй території.

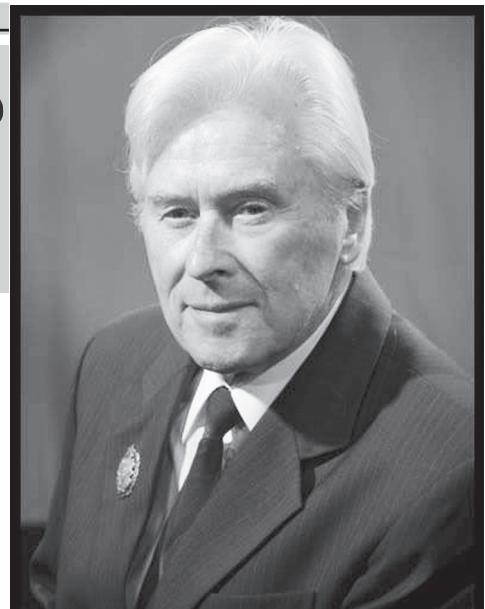
Безпрецедентними були й катастрофічні (чи злочинні) накази, які відправляли на безумовну загибель 92 бригаду та 42 мотопіхотний батальйон, котрим поставили завдання підтримати інші підрозділи, але не повідомили, що на дорогах уже хазяйнують росіяни.

За офіційними документами, воїнів назначених вище бригади й батальону під Іловайськом не було, тому їх і не згадують жодним словом. За реаліями, що сталися, їх таож практично немає – обидві колони окупант знищив. Тепер ті, хто дивом вижив, не можуть довести, що були в тих групах підтримки. А мертві... Мертвих місцеві постягували ще тоді до ям і зарили.

Не продовжуватимемо далі – газетна площа не дозволяє розповісти про все почутое і побачене під час зустрічі. Але це треба знати! Щоб чітко усвідомлювати, хто наш ворог. На цьому наголошує герой війни Роман Зіненко. Хоча він цілком твердо наполягав – не потрібно йому цих звань: «Мені просто пощастило бути поруч з гідними людьми». І попросив вибачення в тих, кого не згадав, і за те, що, може, не повною мірою виклав хід іловайських подій. Відтак, можливо, у дводомника буде продовження.

Зайве говорити, що тепер справа за всіма нами. Дякуючи за презентацію, депутати міської ради Юрій Петрик та Володимир Бабенко пообіцяли, що книжки Романа Зіненка з'являться в усіх шкільних та міських бібліотеках. Тож мусимо брати й читати. Через слізози, через шок – правда рідко буває радісною. І так, на хліб її не намастити. Як і справедливість. Як і пам'ять, без якої ми ніхто в цьому світі.

Валентина Храбуст

шинелях», Гриця у відомій виставі за п'єсою М. Старицького, Лоньки в «Острів твоєї мрії» Заарудного до героя з моновистави «Крак!!!», Фернандо у виставі «Дерева помирають стоячи» та прославленого гетьмана України в композиції за романом А. Гудими «Словіві Маазепи»... Він був чутливим актором, співучим. Дуже любив своїх колег, до старших ставився з величезною повагою, до молодих – із батьківською турботою. Понад усе дорожив пам'яттю про маму, своюю родиною й рідною Україною. Він був великим оптимістом із вразливим серцем!

■ За життя Володимир Рєпін отримав багато нагород (серед яких є орден «За заслуги», медалі, всілякі подяки), Біла Церква вписала його ім'я до свого Золотого фонду. З ним рахувалися, до нього дослухалися. Його любили! Як люблять лагідне сонце, з яким тепло і затишно, попри всі життєві буревії.

■ У світлі особі цієї Людини ми втратили доброго друга. Він не прийде до редакції з купою цікавих книжок і журналів. Не почуємо голосу, який нізацо не сплутати з іншим. Володимир Олександрович тепер живе в іншому вимірі – у своїх книгах, у фотографіях, що зберігають образи його героя, у найпрекрасніших куточках наших сердець, у цьому травневому дні його незавершеної 87-ї весни.

■ Він пішов як актор – в останню дорогою його проводжали зі стін його театру. Оплесками, що злітали у вічну блакиту прозорими птахами, аби просити у Всешишнього Царства Небесного його незабутній душі.

Валентина Храбуст

Піхота – єдиний рід військ, у якого досі не було свого свята, хоч він має найбільше навантаження, особливо під час позиційної війни. Беззаперечно ці війська зробили свій вагомий внесок у

хід нинішньої неоголошеної війни. Відтак Указом Президента від 19 квітня 2019 року встановлено День піхоти, який вперше в Україні відзначили 6 травня.

У Білій Церкві вперше відзначили День піхоти

Цю дату запроваджено, аби гідно вшанувати мужність та героїзм воїнів механізованих, гірсько-штурмових, мотопіхотних військових частин і підрозділів сухопутних військ Збройних сил України, виявлених у боротьбі за свободу, незалежність та територіальну цілісність України. Усі 5 років війни 72-га окрема механізована бригада імені Чорних Запорожців, яка базується в Білій Церкві, також є нашим надійним гарантам незалежності та свободи. З нагоди свята на території військової частини A2167 відбувся День підкритих дверей.

Цього дня школярам провели екскурсію військовою частиною, під час якої продемонстрували приміщення казарми та їдальню, в котрій харчуються бійці.

ХРОНІКА ЗВІТЯГИ

З перших днів російської агресії проти України нашою склад 72 ОМБР став на захист нашої держави на Кримському напрямку, Донеччині та Луганщині. Офіційно вважається, що бойовий шлях бригади почався 8 березня 2014 року. Її підрозділи утримували оборону біля Маріуполя та Волновахи, боронили Маріупольський та Донецький аеропорти, виконували завдання по прикриттю 248-кілометрової прикордонної зони від Амвросіївки до Ізваринного, Свердловська, Червоноопартизанська, де мужньо утримували оборону півтора місяця, аж до прориву з оточення 3-7 серпня 2014 року.

В кінці вересня всі підрозділи 72 ОМБР прибули в район виконання завдань, і до червня 2016 року бригада захищала Волноваський ділянку фронту. Найбільш вагомі бойові дії цього періоду: бій поблизу Богданівки 14 лютого 2015 р., бій під Білою Кам'янкою та Новоласпю 10 серпня 2015 р., в результаті якого були взяті під контроль ЗСУ стратегічні висоти і звільнено близько 50 кв. км української території; створення буферної зони поблизу Гранітного, що дозволило убездпечити цивільне населення від обстрілів.

З 1 жовтня 2016 року ширина смуги відповідальності – 60 км поблизу Авдіївки, в тому числі захист славнозвісної «Авдіївської промзони» та шахти «Бутівка». 29 січня 2017 року ворог розпочав штурм наших позицій, відбиваючи який бійці 1 механізованого батальону захопили ворожий бліндаж поблизу наших позицій. Оговтавшись, противник відкрив обстріл колишніх своїх позицій, випустивши за тиждень близько 8 вагонів снарядів, здійснив більше 50 спроб штурму захоплених позицій. Завдяки мужності та геройзму воїнів бригади вдалось утримати позиції та завдати ворогові значних втрат у живій силі й техніці.

З травня 2018 року 72 ОМБР ім. Чорних Запорожців брала участь у відсічі російської агресії у складі Об'єднаних сил в районі «Світлодарської дуги». Завдяки наполегли-

вості та професіоналізму військовослужбовців бригади вдалося за короткий термін побудувати ефективну оборону та створити систему вогню, що дозволило успішно виконувати завдання за призначенням і завдати ворогу суттєвих втрат.

72 ОМБР Збройних сил України є нащадком 72 механізованої дивізії, яка була сформована 16 січня 1942 року в місті Акмолинську (Казахстан). Бойовий шлях дивізії проліг від Сталінграда до Праги. Звітка про капітуляцію гітлерівської Німеччини застала 72-гу гвардійську стрілецьку дивізію на території Чехословаччини.

Згідно з директивою міністра оборони від 1 грудня 2001 року, 72 механізовані дивізії з 30 жовтня 2002 року переформовані у 72 окрему механізовану бригаду. З нагоди Дня Незалежності 24 серпня 2017 року Президент України Петро Порошенко видав Указ, згідно з яким 72-га ОМБР дісталася почесне найменування 72 ОМБР імені Чорних Запорожців на честь однайменного військового формування часів УНР. Девіз бригади – «Україна або смерть».

За участь у бойових діях на сході України більше 450 військовослужбовців 72-ї механізованої бригади нагороджені державними відзнаками. Капітан Андрій Кизило посмертно удостоєний звання Героя України. Лейтенант Олег Тарасюк став другим Героєм України нашої бригади.

Бойові втрати 72 ОМБР з початку антитерористичної операції і неоголошеної російсько-української війни за станом на 1 лютого 2019 року склали 114 воїнів. Світла пам'ять героям, які віддали своє життя за Україну. Їхні подвиги вічно життєм в наших серцях. Воїни 72 ОМБР імені Чорних Запорожців й надалі надійно стоятимуть на варті незалежності та територіальної цілісності нашої держави.

3 офіційних джерел

У цю прекрасну весняну дину свої дні народження святкують патріоти України, наші дорогі й шановні
**ВАЛЕНТИН ПЕТРОВИЧ ЛЮБАНСЬКИЙ
ТА ВІКТОР ІВАНОВИЧ КОБЕРНИК!**

Шумлять роки, мов на вітрах тополі,
А в тих роках – і сонце, і дощі.
Бажаємо насолодитись вволю
Приємними моментами в житті.
Щасливо, наче зірка, променіти,
Отримавши від долі все сповна.
Для вас сьогодні – всі найкращі квіти
Й теплом осяні захоплені слова!

З повагою – Любанські

ВІТАЄМО ІМЕННИНИКІВ!

У травні свої дні народження святкують ветерани Залізничного селища:
Л.К. Бабенко, Є.Т. Веред, Г.П. Горбань, Ю.П. Годлевський, В.Н. Дмитренко, О.Т. Загребельна, М.М. Залізко, К.І. Луцька, Д.О. Пазюк, Л.Г. Ковтун, Г.Д. Нижник, Н.М. Самборська, В.В. Москальчук, В.І. Рачковська, Т.В. Молокова, а також ювілей А.М. Музиченко.

Ми вам шлемо найкращі в світі побажання,
В здоров'ї, щасті, мири ще цілій вік прожить.
І стануть хай реальністю усі ваші бажання,
І на усе прекрасне хай Господь благословить!

*З повагою – В.С. Штеревера, голова ради
ветеранів 4-го мікрорайону*

**Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег,
які народились у травні:**

**О.Г. Богач, Г.А. Бондар, В.О. Кизима,
Л.М. Левченко, С.В. Никоненко, Н.М. Щербак.**

Вітаємо щиро у день ювілею,
Бажаємо миру в душі й над землею.
Хай радість приходить до вашого дому,
Розвіє негоду, тривогу і втому.
Бажаємо прожити у силі й здоров'ї,
Ще многії літа щасливої долі.

З повагою – Г.І. Гашинська, голова організації

Управління соціального захисту населення інформує

До уваги одержувачів субсидії!

Для наближення послуг до місць проживання громадян прийом з питань призначення субсидій у травні-червні 2019 року здійснюватиметься:

1) В «єдиній приймальні громадян» управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради за адресою: м. Біла Церква, пров. Ковальський, 14 (дні та години прийому: понеділок–п'ятниця з 8.30 до 17.00).

2) У приймально-консультаційних пунктах, розташованих в житлово-експлуатаційних конторах міста за адресами:

– вул. Підвальна, 28 (приміщення КП БМР «Житлово-експлуатаційна контора № 1»), дні та години прийому: понеділок, середа з 8.00 до 17.00, п'ятниця з 8.00 до 13.00;

– вул. Леваневського, 34 (приміщення КП БМР «Житлово-експлуатаційна контора № 7»), дні та години прийому: понеділок, середа з 8.00 до 17.00, п'ятниця з 8.00 до 13.00.

Актуально

Пільговикам на замітку

Чи потрібно у травні повторно звертатися з документами?

Усім діючим субсидіантам, які не матимуть заборгованості за комуналку, в травні автоматично перепризначать субсидію на новий період. Її з травня видаватимуть готівкою: пенсіонерам на пенсійну картку чи через Укрпошту, всім, хто ще не на пенсії, – через Ощадбанк.

Тим, у кого будуть борги, запропонують перейти на безготікову монетизацію субсидії.

Чи можуть призначити субсидію на наступний період, якщо є борг?

Важливо, щоб за станом на травень не було простроченої понад місяць заборгованості за оплату комунальних послуг, тобто послуг, спожитих у березні. Борги за квітневу комуналку не братимуться до уваги при перепризначенні субсидії у травні.

Також не братимуться до уваги управлінням соціального захисту населення не законні донарахування в платіжках споживачів додаткових обсягів природного газу за приведення до так званих стандартних умов.

Крім того, не враховуватиметься й заборгованість, що виникла у зв'язку з тим, що надавач послуг не уклав договору з Ощадбанком для перерахування сум житлових субсидій у грошовій безготіковій формі.

Тим, у кого будуть борги, після їх погашення або укладення договору реструктуризації потрібно буде звернутися із заявою та декларацією про доходи в управління соцзахисту.

Чи буде монетизація пільг?

Монетизація пільг стартує з жовтня 2019 року. Вона відбудеться за зразком безготікової монетизації субсидій через Ощадбанк.

Пільговикам, які бажають отримувати свою пільгу готівкою, восени потрібно буде звернутися в управління соцзахисту, написати відповідну заяву і надати реквізити банківського рахунка в Ощадбанку. Після цього пільгу виплачуватимуть готівкою.

Чи потрібно у жовтні йти в управління соцзахисту, щоб оформити субсидію на зиму?

Якщо у травні субсидію буде перепризначено на новий період – 2019-2020 рр., у жовтні її розмір на опалювальний сезон розрахують автоматично. До уваги братимуться доходи 1-2 кварталів 2019 року.

Безробітні, які не стояли в цей час на обліку в Центрі зайнятості, матимуть право на зимову субсидію на умовах сплати ЄСВ (22% від мінімалки – 918,06 грн.) за будь-які три місяці цього періоду. Безробітні в селі мають право на допомогу без сплати ЄСВ за рішенням комісії.

*Секретаріат
Кабінету Міністрів України*

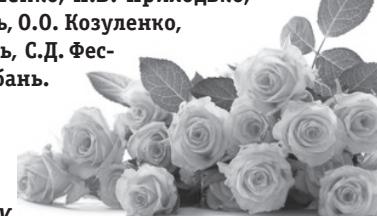
З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у травні:

М.І. Сербін, П.І. Бубела, Г.Ф. Капля, О.В. Басько, М.М. Крутъко, Д.С. Поліщук, Р.В. Санодека, Г.М. Черненко, Н.І. Лісничіча, Г.А. Ільченко, П.В. Приходько, Н.В. Куроченко, Н.А. Телищук, О.Ф. Грабар, Н.Ф. Коваль, О.О. Козуленко, М.М. Коларж, В.М. Кириленко, Л.В. Бабенко, А.С. Медвідь, С.Д. Фесчук, В.Д. Кузнецов, К.Т. Олійник, В.І. Рубцов, М.І. Щербань.

Бажаємо здоров'я, сонця у зеніті,
Любові, доброті і щастя повен дім,
Нехай у серці розкошне літо
І сонячном квітне золотим.

З повагою – В.Д. Волощенко, голова міської ради ОВУ

Колектив міської громадської організації «Вікторія»

щиро вітає з ювілеем – 65-річчям – голову організації

НІНУ СКОРОБАГАТЬКО!

Бажаємо міцного здоров'я, сімейного затишку, добробуту та довгих років життя!

Ювілей – це чудова подія,
Це досягнення років в житті.
Тож здійсниться нехай усі мрії
І живеться у щасті й красі!

Сонцем ясним любов розілеться
І виure у серці завжди,
Усіх справах хай успіх ведеться,
Сил, здоров'я – з роси і води!

УВАГА – 12 ТРАВНЯ БУДЕ ПЕРЕКРИТО РЯД ДОРІГ ДЛЯ РУХУ АВТОТРАНСПОРТУ!

12 травня 2019 року в Білій Церкві проходитиме чемпіонат України з дуатлону (тріатлону).

У зв'язку з цим у період з 11.00 до 14.00 буде внесено зміни до руху автомобільного транспорту за маршрутом: вулиця Ярослава Мудрого – до перехрестя вулиці Гоголя та в зворотному напрямку – площа Соборна; Торгова площа – вулиця Леся Курбаса – бульвар Олександровський, 54-г та в зворотному напрямку: бульвар Олександровський – вулиця Леся Курбаса – Торгова площа.

Просимо заздалегідь врахувати дану інформацію при плануванні маршруту.

Виконавчий комітет міської ради

Спортивний Клуб Арсенал

ДУАТЛОН

Чемпіонат світу з середньовічного бою – на Київщині!

З 16 по 19 травня в «Парку Київська Русь» відбудеться грандіозна подія – Чемпіонат світу IMCF з середньовічного бою.

місто Х століття в його повному розмірі.

У перервах між боями гостей чекають розважальна програма, кінні виступи, флешмоби та майстер-класи. Ввечері – стрілянина з требушета вогняними ядрами, а в суботу – ще й феєричне фаєр-шоу. Опісля відвідувачі запросяться на Лісове озеро на музично-розважальну програму, яка приватиме допізнання.

У неділю відбудеться завершальна частина фестиваля – нагородження переможців.

«Парк Київська Русь» розташований у с. Колаців Обухівського району Київської області. Маршрути курсують з Києва від станції метро «Видубичі» (вихід з метро в бік «Фуршету») відповідно до розкладу на сайті. Детальна інформація: www.parkkyivrus.com

ШАНОВНІ БІЛОЦЕРКІВЦІ!

• На виконання рішення комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій при міськвиконкомі

• КП БМР «Міська служба замовника» у період з 15 травня по 15 липня 2019 року буде здійснювати профілактичну хлорациєю шахтних колодязів громадського користування.

• Ця робота проводиться з метою запобігання розповсюдження кишкових інфекцій серед населення міста, яке користується водою шахтних колодязів.

• Тому звертаємося до населення з проханням посприяти працівникам КП БМР «Міська служба замовника» у проведенні цієї важливої профілактичної справи.

• Інформацію з даного питання можна отримати за телефоном 5-32-51.

В.І. Улютін, начальник КП БМР «Міська служба замовника»

Правила безпеки під час роботи на комп'ютері

❖ Не залишати працюючі ПК та інші пристрії без нагляду.

❖ Підключати і відключати роз'єм кабелів пристрій ПК тільки при відключені напруги.

❖ Подавати напругу на пристрій і окремі блоки ПК тільки після ретельної перевірки надійності кріплень провідників заземлення (занулення), справності кабелів і роз'ємів мережі електро живлення.

❖ При виявленні запаху горілого в пристроях ПК необхідно вимкнути апаратуру, повторно не включати і звернутися до спеціаліста з технічного обслуговування ПК.

❖ Для профілактики порушень і підтримання працездатності оператора (користувача) ПК власником повинні бути введені додаткові регламентовані перерви для відпочинку.

❖ У період роботи за дисплеєм необхідно передбачити через кожні 40-45 хвилин три-п'ять хвилинні перерви для відпочинку. Середня сумарна тривалість роботи за монітором за день не повинна перевищувати 4 години, а за тиждень 20 год.

Назар Середа, Білоцерківський РВ ГУ ДСНС України у Київській області

I серце, травмоване навік...

СЛОГАДИ ГАННИ ФЕДОРІВНИ ПАЧОС, 1920 РОКУ НАРОДЖЕННЯ (ІЗ МАР'ЯНІВКИ НЕМИРІВСЬКОГО РАЙОНУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ), ПРО ПЕРЕБУВАННЯ ПІД ЧАС ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ В НІМЕЧЧИНІ З 30 БЕРЕЗНЯ 1942 ПО СІЧЕНЬ 1945 РОКУ.

«...З Мар'янівки і сусідніх сіл нас було забрано 18 чоловік – дівчат і юнаків, та насильно, з погрозами, відправлено на примусові роботи до Німеччини. Я потрапила в село Герцосвайде, район Гроутнау, розташоване приблизно за 100-120 кілометрів від річки Одер. Хазайн (граф) – чоловік літнього віку, високий, худоряйкий, лисий (помер відтаку 1944 року). Його дочка, самотня 40-річна жінка, висока, худа, привісна в спілкуванні. Прізвищ гостодара, його доньки та керуючого не пам'ятаю. На роботах у хазяїна було більше 70 осіб. Серед них чоловік 30 – із числа радянських військовополонених, 20 дівчат і юнаків з України (остарбайтери), 14 полонених французів, 2 польки (вільні) та близько 10 місцевих чоловіків і жінок.

Пригадую з розповідей місцевих німців, що гостодар-граф був заможний, один зі знатних у Німеччині. Мав завод, фабрику, великий маєток. У цьому селі була велика ферма, багато гектарів землі, десь 40 голів великої рогатої худоби, коні, а також свині, кури, індикі. На полях вирощували льон, мак, шпинат, пшеницю, жито, ячмінь, картоплю, буряки, капусту, цибулю та інше. В парку росло багато фруктових дерев, кущів. Усе вирощене збиралося, вивозили й переробляли. Сюди ввозили багато мануфактури, рушників та іншого.

Я не довго була домашньою робітницею. В основному ж усі ми важко працювали на полях. У вихідний, в неділю, ходили до церкви, займалися своїми справами.

Жили в бараках по 7 осіб у кімнаті. Військовополонених тримали в бараках за колючим дротом під охороною. Німці нас не били, не знущалися. На рік видавали

ВІД РЕДАКЦІЇ

Ці спогади до газети принесла донька Ганни Федорівни, Раїса Іванівна, яка мешкає в Білій Церкві.

Вона розповіла, що 1977 року зі своїм чоловіком забрали матір з Вінниччини, купили їй хату в Яблунівці, згодом побудували власну.

Матір в любові й повазі дітей прожила до 87 років. А ось ці її спогади, що важку й незаперечну правду простої жінки про її долю, перековеркану і чужою злою воюю зліпленну, донька записала з материних вуст ще 1978-го, коли Ганні Федорівні було тільки 58.

Ми нічого не добавили до цієї історії й нічого не викинули з неї. Вона так і залишилась уривком пам'яті українки, якій судилося знайти кохання і стати матір'ю на чужині. І прожити життя із вічною травмою серця. Втім, її покоління налічує далеко не одну навіть тисячу навік травмованих сердець. Маємо пам'ятати...

Домашній затишок під Великоднім торшером

Починаючи з січня, бібліотека-філія №2 працює, керуючись програмою Міжнародного року пам'яті, оголошеного в 2019-му. Майстер-класи, які проводять бібліотекарі книгохріні для всіх груп читачів, проходять під гаслом «Нове життя – старим речам!»

Продумуючи композицію напередодні Великодня, учасники творчої групи «Умілий павучок» вирішили дати нове життя старому бібліотечному торшеру. Дизайн порадував усіх відвідувачів, а особливо вихованців ЗДО №36 «Ромашка», які завітали на майстер-клас «Великодній галявинка». Під оновленим торшером, який створював домашній затишок, малечка виготовляла Великодні листівочки для своїх рідних.

Роботи читачів книгохріні з пасхальної композиції «Хай завжди буде з нами Великодні казка» завітали й у 4-Б клас БЗШ №11, де пройшов перегляд літера-

викинуті геть. Всі ми, плачучи, зверталися до старших офіцерів-росіян, аби їх вгамували...

Нам, звільненим жінкам, було наказано гнати худобу (корів, коней, яких забрали в господині) до залізничних колій. Там нас помістили в брудні товарні вагони (разом з худобою), й ми їхали у бік кордону (з частими зупинками) три доби в жахливих умовах. Я пелюшками прив'язала дитину до себе і довезла ледь живу.

Чоловіків, у тому числі й Раїного батька, направили в штрафбат на лінію бойових дій. Більше про нього я нічого не знала, думаю, що загинув.

Після фільтраційних пунктів, де всіх перевіряли, щось запитували (на руки довідок не давали), нас помістили в пасажирські потяги й відправили за місцем проживання.

З 1945 року в селі Мар'янівці Немирівського району Вінниччини, після війни, було відкрито колгосп на різних роботах до пенсійного віку прос тою робітницею».

тури «Великодній кошик: естетика оформлення».

А гаївки з елементами бібліотекарі залишили настанок – для діток, які згодом прийшли на свято писанки у міський

парк ім. Шевченка.

Нехай сьогодні і завжди душа кожного іскриться вірою, помисли – добром, а серце – любов'ю доближнього.

Колектив бібліотеки-філії №2

Цей світлий День матері

12 травня

Традиція святкування Дня матері прийшла до нас зі США. Саме там 8 травня 1914 року вперше офіційно, на рівні країни, відзначили це свято. Нині у США прийнято цього дня прикріплювати до одягу гвоздику: якщо вона кольорова – матір жива, якщо біла – то це вшанування померлих матерів. Таку ж традицію передяяли й австралійці.

По закінченню Першої світової війни традиція розповсюдилася й іншими країнами. Першою її підтримала Швейцарія. Ще близько 30 країн обрали для цього дня інші дати: норвежці відзначають День матері у лютому, вірмени – у квітні, білоруси – у жовтні, аргентинці та індійці – у жовтні, іспанці та португальці – у грудні. І кожна з країн святкує його по-різному.

В Австралії, наприклад, цей день не є ні офіційним, ні державним святом. Та це не заважає місцевим жителям вшановувати своїх матерів. Австралійці дарують їм подарунки на знак поваги ще з 1924 року.

Японія вперше відсвяткувала День матері 6 березня 1931 року. Це був день народження імператриці Коджіон. Однак свято не набуло популярності. Зате після Другої світової війни, коли вплив США в Японії був особливо відчутним, місцеві передяяли традицію і до сьогодні святкують День матері у другу неділю травня. Місцеві жителі дарують жінкам цього дня гвоздики.

У Мексиці відбувається спеціальна католицька служба, під час якої звучить пісня «Las mananitas». А в австрійських ресторанах з'являються спеціальні страви до Дня матері.

Та найбільше, напевно, люблять це свято жителі турецького міста Афіон-Башмакі – вони відзначають його 52 рази на рік, тобто

кожної п'ятирічці. І така традиція виникла не випадково. Раніше дівчата, котрі вже вишли заміж і пішли з рідного дому, щоглядні звідівдавали своїх матерів. Звичай зберігся й до сьогодні. Всі заклади цього дня закріті, окрім магазинів, які радо вітають жінок.

В Україні офіційно День матері почали святкувати в другу неділю травня з 2000 року. Але ідея виникла набагато раніше. У 1928 році «Союз українок» Канади вирішив вшанувати рідних матусь. Отже, перший День матері українці святкували не в Україні. Вже наступного року дійство відбулося у Львові. Тоді ж «Союз українок» посприяв поширенню свята всією Західною Україною.

Із приходом радянської влади День матері заборонили. Його не святкували впродовж майже 50 років. Коли Україна нарешті здобула незалежність, громадські організації, серед яких був той самий «Союз українок», повернули свято українцям.

Цікаво, що День матері відзначається не тільки на державному рівні, а й на релігійному. Це день, коли ми можемо вкотре подякувати нашим мамам за все те добре, що вони для нас зробили, за їхню самопожертву й любов.

Підготував **Микола Отиченко**

МАМИНІ РУКИ

Руки бувають різні –
Грубі, тендітні і ніжні,
Слабкі бувають і сильні,
Зовсім незугарні, красиві...
Ta їм не зрівнятись віками
З руками моєї мами.
Із тисячі рук відомих
Лиш ці не знають утому.
Натруджені руки мами
Свіжими пахнуть вітрами.
Оміті ранковими росами,
Духмянними пахнуть покосами.
Це їхні умілі пальці,

Ночами тримають п'яльці,
І вправно стібок до стібка
Вигаптовує мами рука.
А в кожній з отих вишиванок –
Літній яскравий ранок
І пісня веселки барвиста,
Й частинка моого дитинства.
Ці руки, сказати треба,
Мов кlapткі ясного неба,
Мов променя лагідне світло,
Тебе обіймуть привітно.
І можуть ці руки-квіти
Всю землю теплом зігріти.

Лариса Федченко

КРОСВОРД

По горизонталі: 2. Послаблення сил, викликане напруженю фізичною або розумовою працею, тривалим рухом і т. ін. 6. 2+1. 7. Науково-дослідний інститут. 8. Здобування звання, посади, становища і т. ін. 9. Декоративна споруда у вигляді брами, що завершується склепінням. 12. Голчастий виріст у деяких рослин; колючка (розм.). 14. Українська Народна Республіка. 15. Свійська робоча тварина родини конячих. 17. Війми, рівчак, вирізьблений або витисниті спеціальним знаряддям на поверхні чого-небудь. 21. Фахівець з алергології. 22. Місто в Японії, в префектурі Сідзуока. 23. Чотирнадцята літера вірменської абетки. 24. Маленький син князя.

По вертикали: 1. Внутрішня частина життя тіла людини або тварини. 2. Раптова примхи, безпідставна, непослідовна дія, не-чесний вчинок, вислів. 3. У давньогрецькій міфології – місцеперебування богів на однайменній горі. 4. Тропічна трав'яниста рослина з великом кислювато-солодким на смак делікатесним плодом, що має вигляд величезної (20–40 см) соснової шишки. 5. Найближче до Землі небесне тіло, супутник Землі, що світить відбитим сонячним світлом.

10. Трав'яниста рослина родини злакових, зерна якої є цінним харчовим продуктом, а солома використовується як сировина у легкій промисловості. 11. Назва села в деяких тюркських народів у Середній Азії та на Кавказі. 12. Вигадана істота із «Володаря Перснів» Толкіна. 13. Геометричне тіло, утворене обертанням круга навколо осі, що лежить у площині цього круга й не перетинає його. 15. Захоплене вітання кого-небудь бурхливими оплесками, вигуками і т. ін. 16. Представник сибірського малочисельного корінного народу, що живе в Росії, Китаї і Монголії. 18. Фантастичний роман Олексія Миколайовича Толстого. 19. Столиця Іраку. 20. У давньогрецькій міфології дочка Зевса й Евріноми, одна з трьох харит.

Більшові: 1. Огір. 12. Опк. 13. Топ. 15. Обахія. 16. Ебено. 17. Кап. 21. Андрофор. 22. Тю. 23. Тка. 24. Кхака.

To BePn3oHtai: 1. Тpоmа. 6. Tpн. 7. Hл. 8. OtpnmaHra. 9. Apka. 12. Octp. 14. YHр.

Аyr. 15. Qcн. 17. Kap. 21. AnpHr. 22. Ito. 23. Tca. 24. Kхака.

5. Miqalp. 10. Pnc. 11. 15. Qcн. 17. Kap. 21. AnpHr. 22. Ito. 23. Tca. 24. Kхака.

15. Qcн. 17. Kap. 21. AnpHr. 22. Ito. 23. Tca. 24. Kхака.

15. Qcн. 17. Kap. 21. AnpHr. 22. Ito. 23. Tca. 24. Kхака.

15. Qcн. 17. Kap. 21. AnpHr. 22. Ito. 23. Tca. 24. Kхака.

15. Qcн. 17. Kap. 21. AnpHr. 22. Ito. 23. Tca. 24. Kхака.